

Uzasadnienie uchwały

Komisji habilitacyjnej powołanej w sprawie o nadanie **dr Mariuszowi Lewandowskiemu** stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie ogrodnictwo

Przedmiotem oceny, stanowiącym podstawę do sformułowania uchwały było osiągnięcie naukowe, ogólny dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny Kandydata, określony w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późniejszymi zmianami), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455) oraz w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Niniejsza ocena dokonana została na posiedzeniu Komisji habilitacyjnej 20 lutego 2015 r. (protokół posiedzenia znajduje się w aktach postępowania).

Materiały nadesłane przez Kandydata oraz recenzje spełniają wymogi formalne zawarte w w/w ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Dr Mariusz Lewandowski tytuł zawodowy magistra inżyniera rolnictwa w zakresie ochrony roślin uzyskał w 1995 roku na Wydziale Rolniczym (obecnie Wydział Rolnictwa i Biologii) Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. W 1994 roku podjął pracę na stanowisku technicznym w Katedrze Entomologii Stosowanej Wydziału Ogrodniczego SGGW (Obecnie Wydział Ogrodnictwa, Biotechnologii i Architektury Krajobrazu) w Warszawie. W okresie od 1997 do 2000 był zatrudniony na stanowisku asystenta. W 2000 roku obronił pracę doktorską pt. „Wybrane elementy metody integrowanej w zwalczaniu szkodliwych muchówek w pieczarkarni”, uzyskał stopień doktora nauk rolniczych w zakresie ogrodnictwa i został zatrudniony na stanowisku adiunkta. Promotorem rozprawy doktorskiej był prof. dr hab. Stanisław Ignatowicz (SGGW w Warszawie). Po uzyskaniu awansu dr Mariusz Lewandowski rozpoczął badania nad szpecielami (Acari: Eriophyoidea), w tym nad biologią i ekologią nowych gatunków.

Obecnie dr Mariusz Lewandowski, nadal pracując w Katedrze Entomologii Stosowanej na stanowisku adiunkta, ubiega się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie ogrodnictwo, a postępowanie przeprowadza Rada Wydziału Ogrodnictwa, Biotechnologii i Architektury Krajobrazu SGGW w Warszawie.

Zgodnie z art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, znowelizowanej w roku 2011, dr Mariusz Lewandowski przedłożył osiągnięcie naukowe w postaci jednorodnego tematycznie cyklu publikacji pod wspólnym tytułem „Szpeciele (Acari: Eriophyoidea) zasiedlające rodzime gatunki roślin iglastych w Polsce”, stanowiące podstawę postępowania habilitacyjnego.

Na osiągnięcie naukowe dr Mariusza Lewandowskiego składa się 5 prac twórczych, opublikowanych po uzyskaniu stopnia naukowego doktora (2006 – 2014), w czasopismach naukowych z listy filadelfijskiej znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (Zootaxa – 1 praca, Experimental and Applied Acarology – 3 prace i Annales Zoologici – 1 praca). Dr Mariusz Lewandowski jest jedynym autorem 2 prac, pierwszym autorem w 2 innych (90 i 60% udziału) i drugim autorem 1 pracy (50% udziału). Zaangażowanie współautorów zostało poparte oświadczeniami. Sumaryczny Impact Factor tych prac wynosi **6,144**, co wg wykazu czasopism Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego przekłada się na sumę punktów **94**, zgodnie z rokiem opublikowania prac.

Zdaniem **Prof. dr hab. Anny Tomczyk** wartości tych parametrów wskazują na wysoką jakość przedstawionych przez Habilitanta wyników badań.

Prof. dr hab. Jan Kozłowski podkreślił, że prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego dr Mariusza Lewandowskiego dotyczą słabo poznanej grupy roztoczy - szpecieli (Acari: Prostigmata: Eriophyoidea) zasiedlających drzewa i krzewy iglaste, rosnące w parkach, ogrodach, na stanowiskach naturalnych oraz w lasach. Badania Habilitanta skupiały się na poznaniu składu gatunkowego szpecieli, z których niektóre są poważnymi szkodnikami tych roślin, ich rozmieszczenia i relacji między gatunkami. Te oryginalne badania wnoszą dużo wartościowych i nowych informacji na temat biologii oraz ekologii szpecieli. Do najważniejszych elementów osiągnięcia naukowego dr Mariusza Lewandowskiego należy zaliczyć: 1) określenie składu gatunkowego szpecieli występujących na roślinach iglastych oraz stwierdzenie nowych dla wiedzy i dla fauny Polski gatunków, 2) opracowanie metodyki pobierania prób umożliwiającej ocenę rozmieszczenia szpecieli bez konieczności ich pobierania z górnej partii koron drzew, 3) ocenę rozmieszczenia i wzajemnych relacji pomiędzy gatunkami szpecieli zasiedlającymi różne części koron drzew z różnych grup wiekowych, 4) poznanie żywicielskiej i siedliskowej specjalizacji badanych gatunków szpecieli, 5) wykorzystanie technik biologii molekularnej w badaniach nad zróżnicowaniem genetycznym szpecieli, 6) próbę wyjaśnienia przyczyn zmienności morfologicznej i genetycznej oraz powiązań filogenetycznych gatunków szpecieli z rodzaju *Trisetacus*.

Według **Prof. dr hab. Jana Kozłowskiego**, osiągnięcie naukowe dr Mariusza Lewandowskiego stanowi spójny tematycznie, dobrze opracowany i wartościowy materiał badawczy. Wyniki badań zostały opublikowane w znanych i cenionych czasopismach o zasięgu międzynarodowym, znajdujących się w bazie Journal Citation Reports, co świadczy o wysokiej randze realizowanej przez Habilitanta tematyki badawczej i wysokiej jakości prac. Trzy prace powstały przy udziale innych autorów i uzyskane efekty badań są wynikiem pracy zespołowej, jednak w większości z nich dr M. Lewandowski pełnił wiodącą rolę. Każda z publikacji wnosi nowe informacje naukowe dotyczące taksonomii, ekologii i filogenezy szpecieli, które znacznie poszerzają wiedzę na temat tej mało poznanej grupy roztoczy.

Podobnego zdania jest **Prof. dr hab. Anna Tomczyk**, według której prace naukowe dr Mariusza Lewandowskiego, zebrane jako osiągnięcie naukowe wnoszą znaczący wkład do nauki o roztoczach – akarologii, a w szczególności do badań nad fauną, systematyką, biologią i ekologią szpecieli zasiedlających rośliny iglaste w parkach, ogrodach botanicznych, rezerwach i lasach. Wiedza dotycząca tego zagadnienia jest jeszcze skromna, a uzupełnianie jej jest bardzo trudne, lecz równie pożądane. Dr Mariusz Lewandowski podjął się tego zadania i uzyskał bardzo dobre wyniki.

Prof. dr hab. Anna Tomczyk zwróciła też uwagę na fakt, że w badaniach prowadzonych przez dr Mariusza Lewandowskiego wymagana była ogromna cierpliwość i wnikliwość badawcza oraz wiele

własnych pomysłów na opracowanie metodyki pobierania prób, a także umiejętność analizy otrzymanych danych, w tym statystyki. Dr Mariusz Lewandowski wypracował własny warsztat badawczy, a uzyskane wyniki przedstawione w cyklu 5 publikacji mogą być w pełni uznane za osiągnięcie naukowe o znaczeniu międzynarodowym. Świadczy o tym duże zainteresowanie akarologów badaniami Habilitanta, np. zaproszenia do zagranicznych ośrodków zajmujących się roztoczami oraz do współpracy, a także prośby o odbycie stażu pod kierunkiem dr Mariusza Lewandowskiego. Zaslugą Habilitanta jest zastosowanie metod genetyki molekularnej do oceny pokrewieństwa gatunków szpecieli należących do rodzaju *Trisetacus*, a publikacja na ten temat jest pierwszą tego typu pracą dotyczącą szpecieli z rodziny *Phytoptidae*. Recenzent jest pod wrażeniem ogromu wykonanej pracy, rzetelności badań, wartości wyników i ich odkrywczości, o czym świadczy ich opublikowanie w czasopismach znajdujących się w bazie JCR.

W ocenie **dr hab. Wojciecha Magowskiego, prof. nadzw.**, wszystkie prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego są ze sobą powiązane wspólną linią programu badawczego, ponadto są też bardzo dobrze napisane i zilustrowane, a pod względem zastosowanej metodyki zarówno na poziomie koncepcyjnym jak i technicznym nie można im nic zarzucić. Warsztat naukowy dr Lewandowskiego odpowiada w pełni standardom światowym, co niewątpliwie wynika zarówno ze zgromadzonego przez lata doświadczenia praktycznego jak i osobistego zaangażowania w proces badawczy. Reasumując, Recenzent uznaje, że prace zgłoszone przez dr Mariusza Lewandowskiego, jako osiągnięcie naukowe we wniosku o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego, stanowią znaczny wkład Autora w rozwój biologii ewolucyjnej i systematycznej drobnych zwierząt roślinożernych, a Habilitant w obszarze swojej specjalizacji wykazuje się istotną aktywnością naukową.

W podsumowaniu, **wszyscy trzej Recenzenci** jednoznacznie stwierdzają, że osiągnięcie naukowe dr Mariusza Lewandowskiego pt: „Szpeciele (Acari: Eriophyoidea) zasiedlające rodzime gatunki roślin iglastych w Polsce” jest oryginalnym i wartościowym opracowaniem o dużym znaczeniu poznawczym.

Komisja habilitacyjna zgadza się z opiniami Recenzentów uznając, że przedstawione osiągnięcie naukowe jest opracowaniem oryginalnym, wnoszącym do akarologii istotne nowe wartości poznawcze o słabo poznanej grupie roztoczy, szpecieli, występujących na drzewach i krzewach iglastych, o niemałym równocześnie znaczeniu praktycznym, ze względu na to, iż niektóre gatunki są poważnymi szkodnikami tych roślin.

Członkowie Komisji zwrócili uwagę, że równie istotnym argumentem przemawiającym za poparciem wniosku o nadanie dr Mariuszowi Lewandowskiemu stopnia doktora habilitowanego jest również liczny i wartościowy Jego pozostały dorobek naukowy.

Oprócz badań nad szpecielami zasiedlającymi rośliny iglaste, dr Mariusz Lewandowski z ogromną starannością prowadził badania nad szkodnikami grzybów jadalnych w pieczarkarniach, publikował wyniki badań i może poszczycić się dużymi osiągnięciami w tej tematyce badawczej oraz ogromnym uznaniem zarówno naukowców jak i producentów grzybów.

Dorobek naukowy dr Mariusza Lewandowskiego charakteryzujący jego aktywność naukową, nie wchodzący w skład osiągnięcia naukowego, stanowi **27** oryginalnych prac twórczych, w tym 7 w czasopismach znajdujących się w bazie JCR (*Experimental and Applied Acarology*, *Annales Zoologici* oraz *Bulletin of Insectology*), o łącznym IF = **8.66**, 1 monografia w języku angielskim, 4 rozdziały w

monografiach w języku angielskim i 1 publikacja internetowa w języku angielskim oraz 6 publikacji w materiałach konferencyjnych w języku polskim, w tym 1 opracowanie książkowe. Liczba punktów MNiSW za te publikacje wynosi **280**, z czego po uzyskaniu stopnia doktora **256**. Ponadto w skład dorobku publikacyjnego wchodzi 83 artykuły popularno-naukowe i 6 innych opracowań, co łącznie stanowi 126 prac.

Sumaryczny IF dla 12 publikacji w czasopismach indeksowanych, wraz ze zgłoszonymi jako osiągnięcie naukowe, wynosi **14.804**, liczba cytowań wg bazy Web of Science równa się **23**, a Index Hirscha **3**.

Dr hab. Wojciech Magowski, prof. nadzw., podaje dane z kwerendy w Web of Science (Thomson-Reuters) wg stanu na 22. 12. 2014, wykazując całkowitą liczbę 27 cytowań (bez autocytatów - 14), co stanowi średnio 2,25 cytowań na publikację, przy indeksie Hirscha 3. Według Recenzenta, wskaźniki bibliometryczne są na niewysokim poziomie, co w stosunku do długości zatrudnienia musi rodzić pytania o skuteczność prowadzonych badań naukowych. Analizując przebieg kariery i dane o osiągnięciach naukowych i zawodowych Habilitanta, nasuwa się refleksja, że będąc z pewnością pracowitym i rzetelnym badaczem, nie najszcześliwiej kształtował swoją politykę publikacyjną. Dodaje jednak, że nie można nie zauważyć aktywności na innych polach związanych z badaniami naukowymi - udziału w licznych grantach, ekspertyzach i opracowaniach zbiorczych czy też działalności popularyzatorskiej. Uważa, że jeszcze co najmniej kilka kolejnych prac można było ulokować w czasopismach z listy JCR. Warto też zadać pytanie, czy czas poświęcony na napisanie ponad 80 publikacji popularnonaukowych, nie byłby lepiej spożytkowany gdyby zainwestować go w publikacje naukowe mające szansę uplasowania w czasopismach o wyższej renomie, także międzynarodowej. Należy jednak odnotować fakt, że większość ważnych i interesujących środowisko prac ukazała się stosunkowo niedawno, tak więc potrzeba pewnego czasu, aby ich wyniki znalazły uznanie w społeczności badaczy i tym samym znalazły odbicie w większej liczbie cytowań.

W swojej recenzji, **Prof. dr hab. Jan Kozłowski** podkreśla, że pozostały dorobek publikacyjny dr Mariusza Lewandowskiego, dotyczący roztoczy i muchówek szkodliwych dla roślin i grzybów jadalnych, zawiera nowe elementy poznawcze i aplikacyjne i wnosi wiele nowych informacji do ogólnej wiedzy. Stanowi on dobrą podstawę do opracowania metod ograniczania zagrożeń ze strony roślinożernych roztoczy i owadów. Duża część wyników badań, zwłaszcza dotycząca szkodników grzybów jadalnych, obok znacznych walorów poznawczych ma charakter użytkowy, dzięki czemu mogą być wykorzystane w ochronie roślin. W jego ocenie dorobek naukowy dr Mariusza Lewandowskiego jest bardzo cenny i znaczący, co świadczy o bardzo dobrym przygotowaniu Habilitanta do samodzielnej pracy naukowej.

Dr Mariusz Lewandowski brał udział w **10 projektach badawczych** (finansowanych przez MNiSW (KBN, NCN) lub przez SGGW w Warszawie (granty wewnętrzne). Habilitant był kierownikiem 5 projektów (2 finansowane przez MNiSW i 3 finansowane przez SGGW). W pozostałych projektach był głównym wykonawcą (4 razy) lub wykonawcą (1 raz). Wyniki tych badań zostały opublikowane, a część z nich, dotycząca badań nad szpecielami roślin iglastych, stanowi osiągnięcie naukowe Habilitanta.

Prof. dr hab. Jan Kozłowski podkreśla, że aktywny udział Habilitanta w badaniach prowadzonych w ramach projektów badawczych wskazuje na Jego dużą umiejętność pracy zespołowej i kierowania zespołami badawczymi.

Dzięki licznym **prezentacjom badań na sympozjach i konferencjach** osiągnięcia naukowe dr Mariusza Lewandowskiego są znane zarówno w kraju jak i zagranicą. Wyniki badań prezentowane były w 20 referatach i 5 posterach, głównie na konferencjach krajowych, ale także w Austrii, Holandii, Francji i Brazylii.

Działalność naukowo - badawcza Habilitanta uzyskała wysoką ocenę w postaci dwóch nagród Rektora SGGW za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych (indywidualna III stopnia w 2006 i zespołowa II stopnia w 2011 roku).

Prof. dr Anna Tomczyk zauważa, że dr Mariusz Lewandowski jest znany w świecie nauki dzięki nawiązanym kontaktom z naukowcami zajmującymi się podobną tematyką badawczą. Habilitant współpracował i aktywnie współpracuje z naukowcami z innych ośrodków badawczych, zarówno w kraju (Zakład Taksonomii i Ekologii Zwierząt, Uniwersytet Poznański; Instytut Ogrodnictwa, Skierniewice; Wydział Biologii Uniwersytetu Warszawskiego) jak i zagranicą (Department of Soil, Plant and Food Sciences, University of Bari Aldo Moro, Italy; Agricultural Research Council, Florence, Italy; University of Arkansas, Division of Agriculture, Fayetteville, USA). Natomiast, **dr hab. Wojciech Magowski, prof. nadzw.**, na podstawie tych samych danych stwierdza, że współpraca z innymi ośrodkami, zwłaszcza zagranicznymi nie jest, niestety, mocną stroną Habilitanta, a jeden miesięczny staż zagraniczny (marzec 2014 w Entomological and Zoological Section University of Bari Aldo Moro we Włoszech) to niewiele, zwłaszcza, jeśli wziąć pod uwagę 17-letni okres zatrudnienia. Jednak Recenzent podkreśla, że już wcześniej dr Mariusz Lewandowski współpracował z wybitnymi osobowościami polskiego środowiska zoologii stosowanej: prof. J. Boczkim - nestorem polskiej akarologii rolniczej, prof. J. Dmochem, prof. S. Ignatowiczem, prof. G. Łabanowskim i dr hab. G. Soiką, a także naukowcami spoza tego środowiska: prof. M. Castagnoli, prof. S. Simoni, prof. E. de Lillo, dr A. Shi, dr D. Griffithem i innymi.

Habilitant był też wielokrotnie proszony o wykonanie recenzji artykułów naukowych do czasopism z listy JCR takich jak *Experimental and Applied Acarology*, *Annales Zoologici*, *International Journal of Acarology*, *Redia*, *Zootaxa*, co świadczy o uznaniu dla Jego wiedzy i kompetencji.

Prof. dr hab. Anna Tomczyk jest pełna uznania dla bogatej działalności upowszechnieniowej Kandydata. Opublikował kilkadziesiąt prac popularno-naukowych dotyczących problemów ze szkodnikami w pieczarkarniach, głównie jako jedyny autor. Jest także współautorem książki „Ochrona pieczarki” wydanej przez Hortpress. **Dr hab. Wojciech Magowski, prof. nadzw.** przyznaje, że nie spotkał się dotąd z tak bogatym dorobkiem popularyzatorskim. Świadczy to niewątpliwie o znacznym zaangażowaniu w rozpowszechnianie wiedzy zdobywanej poprzez badania naukowe w środowiskach zainteresowanych jej praktycznym zastosowaniem lub tylko poznaniem. Recenzent zakłada, że jeśli nawet przyjmujemy, że tego rodzaju aktywność jest istotną częścią misji jednostek prowadzących badania stosowane, to jednak dokonania dr Mariusza Lewandowskiego należy ocenić jako wykraczające daleko poza przeciętność. Aktywność ta związana jest nie tylko z ogólnobiologicznymi zainteresowaniami Autora, ale przede wszystkim z jego wielkim doświadczeniem w badaniach i znajomością zoocenoz upraw grzybów jadalnych, co jest świadectwem jego odpowiedzialności i świadomości badacza w kontekście społecznej percepcji nauki. Prócz tego jest też współautorem trzech ekspertyz dotyczących stosowania i skuteczności wybranych pestycydów oraz zoocenoz torfu kopalnego.

Dr Mariusz Lewandowski posiada **bogaty dorobek dydaktyczny** i jest autorem kilku programów dla prowadzonych przez Niego przedmiotów. Od momentu zatrudnienia na etacie asystenta prowadził/prowadzi zajęcia dla studentów studiów stacjonarnych WOIAK (obecnie WOBIAK) na kierunku Ogrodnictwo i na kierunku Architektura Krajobrazu, a także na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych Wydziału Rolniczego (obecnie Wydział Rolnictwa i Biologii) na kierunku Rolnictwo i na kierunku Biologia. Dr Mariusz Lewandowski prowadził/prowadzi wykłady i ćwiczenia w ramach 16 przedmiotów. Bardzo dobrze przygotowuje się do zajęć i aktualizuje przekazywaną studentom wiedzę. W roku 2004 został wyróżniony przez Dziekana Wydziału Rolnictwa i Biologii, jako wskazany przez studentów nauczyciel akademicki, najlepiej prowadzący zajęcia. Pod kierunkiem dr Mariusza Lewandowskiego zostało wykonanych 8 prac inżynierskich i 9 magisterskich. W 2013 roku opiekował się realizacją projektu dotyczącego opracowania metodyki badań biologii szpecieli, wykonanego w ramach Koła Naukowego Ogrodników, który został wyróżniony nagrodą na XLII Międzynarodowym Seminarium Kół Naukowych.

Dr Mariusz Lewandowski był w roku 2013 organizatorem i opiekunem 6-miesięcznego stażu naukowego doktoranta z Iranu. Pełnił również rolę opiekuna pomocniczego doktoranta realizującego badania nad drapieżnym roztoczem *Parasitus bituberosus*. Obecnie jest opiekunem pomocniczym doktoranta badającego szpeciele zasiedlające róże.

W ramach działalności organizacyjnej Habilitant dał się poznać jako współorganizator działań społecznych i środowiskowych takich jak Trzecie spotkanie EIGMO (Warszawa, 2007), warsztaty XI Festiwalu Nauki CNK (Warszawa, 2007), uczestnik i współpracownik Krajowej Sieci Informacji o Bioróżnorodności i Światowej Sieci Informacji o Bioróżnorodności GBIF. Brał udział w organizacji i prowadzeniu szkolenia w zakresie identyfikacji roztoczy oraz ich wpływu na rośliny w rolnictwie i leśnictwie w ramach Programu Edukacyjnego UE. W latach 2008 – 2012 był członkiem Wydziałowej Komisji ds. Promocji i Informacji, a w 2012 roku był członkiem Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej. Dr Mariusz Lewandowski był Członkiem Towarzystwa Ochrony Motyli (1997 – 2006). Od 2014 roku Habilitant pełni funkcję Associate Editor w czasopiśmie „Communications in Biometry and Crop Science” wydawanym przez WRiB SGGW. W 2008 roku otrzymał od Rektora SGGW w Warszawie zespołową nagrodę III stopnia za osiągnięcia organizacyjne.

W podsumowaniu, według dr hab. Wojciecha Magowskiego, prof. nadzw., pomimo wcześniej przedstawionych wątpliwości, ogólna ocena dorobku naukowego dr Mariusza Lewandowskiego jak i jego osiągnięcia naukowego zgłoszonego wraz z wnioskiem o nadanie tytułu doktora habilitowanego wypada pozytywnie. Oprócz dorobku w postaci publikacji, o znaczeniu zarówno krajowym jak i międzynarodowym, Habilitant dysponuje znaczącym doświadczeniem zawodowym, jest oddanym pracownikiem nauki i potrafi samodzielnie formułować i realizować zadania badawcze. Wykazał się zdolnością do pozyskiwania środków na badania, posiada umiejętność pracy w zespołach, uczestniczy w konferencjach i sympozjach, jest otwarty na działania wykraczające poza środowisko naukowe. Ma spore osiągnięcia w dziedzinie dydaktyki i jest dobrze postrzegany w społeczności studentów i młodych naukowców. W opinii **Prof. dr hab. Jana Kozłowskiego**, nie tylko aktywność badawcza ale i współpraca międzynarodowa oraz dorobek dydaktyczny i popularyzatorski Habilitanta, reprezentują dobry poziom aktywności zawodowej. Habilitant działał również na rzecz swojego środowiska naukowego. Z kolei **Prof. dr hab. Anna Tomczyk** uważa, że osiągnięcia naukowe dr Mariusza Lewandowskiego oraz jego pozostała aktywność naukowa świadczą o Jego wysokich kwalifikacjach

jako naukowca, przede wszystkim akarologa, ale także entomologa, cenionego zarówno w kraju jak i zagranicą. Ogromna konsekwencja w dążeniu do osiągnięcia wyznaczonego celu badawczego, wysoka wartość naukowa publikowanych prac, wygłaszanych referatów, w kraju i zagranicą, jak i udział w 10 projektach badawczych pozwalają ocenić Go jako wysokiej klasy, kompetentnego naukowca dobrze przygotowanego do samodzielnej pracy badawczej. Według Recenzenta, dr Mariusz Lewandowski jest w pełni samodzielnym, rzetelnym i niezwykle pracowitym naukowcem, podkreślając przy tym Jego wyjątkowe zaangażowanie w pracę badawczą, pomysłowość i precyzyjność w projektowaniu doświadczeń, cierpliwość w czasie prowadzenia bardzo trudnych obserwacji oraz staranne opracowywanie i dokumentowanie wyników.

Komisja habilitacyjna przychyliła się do pozytywnych opinii recenzentów, uznając, że dr Mariusz Lewandowski, od czasu uzyskaniu stopnia doktora, istotnie powiększył dorobek naukowy pod względem ilościowym i jakościowym. Przedstawione osiągnięcie naukowe Habilitanta, na które składa się cykl oryginalnych i tematycznie spójnych publikacji z listy JCR, jak również całokształt pozostałego dorobku wskazują, że Habilitant wykazuje inicjatywę badawczą i stale wzbogaca warsztat metodyczny pracując indywidualnie i w zespołach, co potwierdza jego dobre przygotowanie do samodzielnego prowadzenia badań. Dobór rzadkiej i trudnej tematyki badawczej przez Kandydata oraz publikowanie wyników w czasopiśmie o wysokiej randze naukowej, a także upowszechnianie osiągnięć na konferencjach międzynarodowych wskazuje, że dr Mariusz Lewandowski, jest wysokiej klasy specjalistą w zakresie akarologii, wnosząc do tej dziedziny nowe wartości naukowe i metodologiczne. Kandydat jest też dobrym organizatorem badań, wykazując się umiejętnością pozyskiwania funduszy na własne projekty i ich realizację.

W oparciu o jednoznacznie pozytywne oceny osiągnięcia naukowego oraz pozostałego dorobku naukowego, a także zaangażowania w działalności dydaktycznej i organizacyjnej, **Komisja habilitacyjna** stwierdza, że dr Mariusz Lewandowski jest pracownikiem naukowym spełniającym wymagania stawiane kandydatom dla uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego, określone w przywołanej na wstępie Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, a także w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Sekretarz Komisji

Dr hab. Małgorzata Kielkiewicz-Szaniawska, prof. nadzw.

Przewodniczący Komisji

Prof. dr hab. Stanisław Cebula

Warszawa, 20 lutego 2015